

Když se řekne „A“, mělo by padnout i „B“

Poslední dvě jednání Zastupitelstva našeho města mne přivedla v úvahách ke spojení dvou zdánlivě nesouvisejících věcí, jakými jsou osud budovy bývalé MŠ na Orlicí (č.p. 4) a projednávaná studie rekonstrukce Domu kultury.

A v čem spatřuji tu spojitost? V konečných důsledcích rozhodování. Tak jako při řešení osudu školky na Orlicí (a není třeba se již zabírat věcmi tolik již dříve mezi veřejností diskutovanými, jako bylo vlastní rozhodnutí a jeho správnost či nesprávnost, způsob jakým bylo uzavření projednáno či forma jeho provedení), kdy padlo rozhodnutí školku uzavřít, ovšem chybělo to důležité „B...“. Tedy co bude dál s budovou, chyběl jasný záměr jak se s majetkem města ihned po uzavření školky smysluplně naloží... A je zřejmé, že nevyužívaný majetek městskou pokladnu zákonitě něco stojí a nezanedbatelný je i fakt, že každá nevyužitá budova velmi rychle chátrá...

Ve studii Domu kultury mi taky chybí to důležité „B...“, a je to také spojeno s otázkou jeho dalšího využití... Sice bylo zastupitelům pojmenováno, na co vše bude budova využita, ale jedna věc mi ve všech veřejných přístupných debatách naprosto scházela. Nezaslechl jsem ani zmínku o tom, jaké kulturní vyžití bude mít dospí-

vající mládež, hledající zábavu ve formě diskotéky, nebo zábavního klubu. Možná se mlčí záměrně a sleduje se cíl zrušit, některými spoluobčany označované, „problémové místo“, jakým má být právě diskotéka, v současné době nesoucí název „Bristol“.

Nemám problém s tím, jak se diskotéka (dříve vinárna s kluby mladých) kdy jmenovala, jmenuje či bude jmenovat, kdo ji provozoval, provozuje či bude provozovat a zdůrazním, že opravdu nejsem častým návštěvníkem současné diskotéky. Mám ale zásadní problém s tím, aby byla bez jakékoli náhrady zrušena a mládež si za „svoji“ zábavou jezdila kam chce a to nejlépe do okolních měst, ať si ten „nepořádek“ užijí tam. Nemyslím si, že by to byl krok kupředu, že by se tím nějak zásadně změnila

situace k lepšímu ve městě a to v jakékoli oblasti (např. kriminalita mládeže, drogová prevence apod). Obávám se zcela opačného efektu. Ty problémy, které s provozováním takové diskotéky jsou, nejsou ani tak ve vlastní produkci, ale v prevenci, jakou je zcela určitě soustavná nenásilná kontrola těchto akcí a přilehlých míst. A hluk z diskotéky? Ten bude zajisté možno při rekonstrukci použitím současných technologií eliminovat ještě více, než je tomu nyní. Rozhodně není správným řešením předcházet problémům tak, že k nim uza-

vřením diskotéky nebude již důvod.

Já mám na obě věci jasný názor a tento názor mají i mí kolegové v SPL a zastupitelé za naše uskupení jej budou prosazovat následovně.

Budova po MŠ na Orlici – v žádném případě by se majetku město nemělo vzdát, to znamená určitě neprodávat. Budova, která sloužila lidem města, by měla sloužit v nějaké formě i nadále a smysluplné využití spatřuji v její úpravě na malometrážní nájemní byty ve vedlejší hospodářské činnosti města pro potřebné občany, kterými jsou například matky s dětmi apod.

Je nutno klást důraz na rychlé jednání tak, aby se omezily zbytečné výdaje (např. temperování v zimním období) a zejména devastace budovy jejím nevyužitím (důsledkem nedostatečného větrání a srážení vlhkosti). Na jednání zastupitelstva v prosinci by mělo padnout jasné rozhodnutí, jakékoliv oddálení dalšího řešení je tou nejhorší variantou.

Dům kultury – má-li vlastní rekonstrukce stát desítky milionů Kč (při současné studii cca 40-50 mil. Kč) a to jsou pro město naší velikosti obrovské peníze, nesmí nikdo v budoucnosti zpochybnit jejich účelnost a také nesmí zaznít, že se na něco či někoho snad pozapomnělo. Má-li zrekonstruovaná budova být opravdu střediskem kultury

města, musí v ní být místo nejen pro ZUŠ, MiK centrum, restauraci, kvalitní kinosál, taneční sál a další, ale určitě se musí najít i pro diskotéku. Samozřejmostí je získání majetku do vlastnictví města, aby se vůbec mohlo město ucházet o dotační tituly, bez kterých si takovou investici naše město ze svého rozpočtu téměř jistě nemůže dovolit. Podaří-li se někdy získat potřebné prostředky a já věřím, že v příštích letech ano, rekonstruovaná budova za tak významný objem finančních prostředků musí do budoucna sloužit bez sebemenší nadsázky všem našim občanům, tedy všem generacím, od nejmenších dětí přes dospívající mládež, občany produktivního věku až po spoluobčany v důchodovém věku. Myslet se musí na všechny a každá generace má svoje formy kulturního využití. Jsem přesvědčen, že by v otázce DK nemělo padnout unáhlené rozhodnutí, ale měl by se hledat a určitě najít společný konsensus nejlepšího řešení pro všechny.

Vyvarujme se rychlým závěrům bez dalšího řešení, co bude když nebude... Nedopusťme rychlá či polovičatá řešení u zásadních městských věcí... Když se řekne „A“, musí padnout vždy i „B“ i když to mnohdy nemusí být všem zrovna příjemné...

Petr Fiala, předseda SPL

Návštěvy fenomenálního gólmána v Letohradě se pomalu stávají tradicí

Když v roce 1998 zvedli čeští hokejisté vítězstvím na olympiádě v Nagánu vínu euforie mezi občany České republiky a probudili v nich hrdost, ještě nikdo netušil, že muž, kterého v té době národ skandovaně zdravil „Hašek na hrad“, se několikrát objeví v Letohradě a bude se tam i rád vracet...

Ano, legendární hokejový gólman Dominik Hašek díky přátelství s předsedou hokejbalového svazu a letohradského klubu Petrem Fialou zavítal již třetí rok po sobě do našeho města. Poprvé tomu bylo v roce 2003, kdy se v červnu společně s dalšími sportovními osobnostmi (například hokejový mistr světa z roku 1985

Vladimír Kameš, hráč NHL Aleš Hemský, hokejisté Adam Svoboda, Jiří Malinský či bývalý hokejista Martin Střída) objevil na exhibičním V.I.P. utkání proti sponzorům a bývalým hráčům Spartaku. V roce 2004 na sebe sice v Letohradě dres neoblékl, přesto jedno dopoledne věnoval sledování soubojů mezi školami při celostátní akci škol „Hokejbal proti drogám“, které je již třetím rokem patronem.

Cestu do Letohradu našel i letos a to opět v červnu, k aktivní účasti na V.I.P. utkání. Kdo měl možnost shlédnout Dominika v Letohradě v „akci“, musí konstatovat, že mu sportovní duch a nadšení pro zápolení rozhodně neschází, i když jako hráč v poli

Dominik Hašek na tiskové konferenci společně s předsedou letohradského hokejbalového klubu Petrem Fialou

v poli se tolik coby gólman prosadit nedokáže. Kdo jej mohl sledovat při hodinových autogramiádách u našich hokejbalistů, musel uznat, že není tou primadonou, jak se některá média z něho snaží dělat... Je normálním člověkem, kde se cítí dobře, usmívá se a chová se tak, jako každý z nás když se cítíme dobře. Až zase tak ale normálním člověkem není, je těžké nosit známé jméno, přijít tak téměř o celé soukromí a být neustále sledován, kolik z nás by se s tím dokázalo vypořádat? Mnoho z nás tak mělo možnost setkat se s člověkem, který je ve sportu po celém světě uznáván. Ať to bylo již na hokejbalovém hřišti, při jeho nečekané návštěvě diskotéky Bristol či

na myslivecké chatě na Kunčicích. Jeho nestrojené přátelství, ochota se s kýmkoli vyfotit nebo cokoli podepsat určitě mnohé přesvědčila.

Letos se Dominik vrátil ve svých čtyřiceti letech do obnovené NHL. Fantastická je na něm jeho zarputilost, se kterou jde za svým cílem. Jemu přejme, aby se mu návrat vydařil a všem letohradským občanům tu správnou zarputilost v cestě za svými cíli, tak jak to umí právě Dominik Hašek.

Při dalších akcích se s Dominikem v Letohradě těšíme naviděnou.

Memorandum dítěte

Maminko,tatínku..... prosím Vás

Nebojte se být na mě rázní.

Mám to raději. Umožňuje mi to vědět, na čem jsem.

Nevyzdvihujte přehnaně moji počestnost.

Často se ze strachu uchyluji ke lži.

Nesnažte se, abych se cítil menší, než jsem.

Budu na to reagovat tím, že se budu chovat jako „velké zvíře“.

Nedávejte sliby.

Možná je nebudete schopni dodržet a to by podkopávalo moji důvěru ve Vás.

Nenaznačujte mi, že jste perfektní či neomylní.

Byly to na mě přílišné požadavky.

Nedělejte za mě věci, které sám neudělám.

Potom se cítím jako dítě a můžu Vás i nadále zapřahovat do svých služeb.

Nezapomínejte, že rád experimentuji.

Z toho se učím, takže vás prosím, snášejte to.

Nebuďte velmi rozčarování, když říkám: „Nenávidím vás“.

Nemyslím to tak, ale chci, abyste cítili lítost nad tím, co jste mi udělali.

Nevěnujte příliš moc pozornosti mým drobným onemocněním.
Můžu si zvyknout radovat se z chorob, pokud se mi při tom věnuje hodně pozornosti.

Nebojte se, že se mnou trávíte jen málo času.

Počítá se, jak ho spolu trávíme.

Zacházejte se mnou jako se svými přáteli.

Potom i já budu vašim přítelem.Pamatujte si, že se víc naučím ze vzoru než z kritiky.

Nechraňte mě před důsledky.

Potřebuji je poznat ze zkušeností.

Nechci, aby moje obavy vzbudily vaši starost.

Potom se budu obávat ještě víc... Ukažte mi projev odvahy.

Nepoužívejte vůči mě sílu.

To mě učí, že se všeho dá dosáhnout pouze silou. Budu odpovídat mnohem pohotověji, když budu vedené.

Nesnažte se, abych se cítil, že mé chyby jsou hříchy.

Musím se učit dělat chyby bez pocitu, že nejsem dobrý.

Neodpovídejte na bláznivé nebo bezvýznamné otázky.

Pokud to budete dělat, zjistíte, že chci jen, abyste se mnou zabývali.

Nedejte se natchytat na moje provokace.

Když říkám a dělám něco jiného jen proto, abych vás rozčílil,

jinak se budu snažit o víc vítězství.

Nesnažte se mi kázat.

Byli byste překvapení, jak dobře vím, co je dobré a co špatné.

Nesnažte se diskutovat o mém chování ještě během konfliktu.

V té chvíli vás moc neposlouchám a spolupráce bude dokonce horší.

Je dobré o tom mluvit, ale nechte to na později.

Neprotilíchejte si.

To mě mate a nutí mě to vyhýbat se.

Nepopichujte mě.

Pokud to budete dělat, budu se bránit tím, že se budu tvářit jako hluchý.

Nemoralizujte.

Vím velmi dobře, že nemusím mít všechno, co chci. Jenom Vás zkouším.
Nezapomínejte, že se mi nemůže dařit bez velkého pochopení a povzbuzování.

Ale někdy se zapomíná na pochvalu, i když je poctivě zasloužená.

Na pokárání se však zapomíná.

Nepřipusťte, aby se věnovalo příliš pozornosti mým „špatným návykům“.

To mě jen povzbudí v nich pokračovat.

Nechtějte, abych vysvětloval svoje chování.

Někdy opravdu nevím, proč jsem to udělal.

Neodstrkujte mě, když kladu poctivě otázky.

Pokud to uděláte, zjistíte, že jsem se přestal ptát a že hledám informace jinde.

Neapomínejte mě před lidmi.

Budu lépe reagovat, když mi to řeknete potichu v soukromí.

A kromě toho – miluji vás, milujte i vy mě!!

Odpady a jak dál v Letohradě...

Tak nám chtějí postavit spalovnu odpadů a ty všechny „smrady“ nám budou pouštět do ovzduší. A půjde to nejenom na okolní obce, ale taky až do Hradce a na Orlické hory....

Tak tohle je jeden ze strašáků, které poslouchám na častých debatách s občany i „odborníky“ z řad zastupitelů obcí a měst Pardubického kraje. A do toho novinové články a reportáže v televizi, které místo aby rozumně informovaly, tak sledují jenom názory, které mají senzační nádech protestů.

Přitom problém jak dál s odpady musí zajímat každého občana a veřejného činitele. Nejenom kvůli otázce co to bude stát moji kapsu, ale kam to budeme do budoucna ukládat? Česká republika má zpracovaný plán odpadového hospodářství, kraj má také stanoveny pravidla hry na dalších 5 let. Každé město musí také zpracovat svůj vlastní plán jak dál s odpady. Týká se to i Letohradu. A zejména jeho občanů... Zatím je situace přijatelná, přiměřeně se třídí, zbytek se vozí do Ekoly na skládku. Tam neutěšené roste velká hromada, která za několik let bude rozměrově opravdu hrozná. Od roku 2010 a dále v roce 2015 budeme nuceni silně omezit podíl sládkovaných odpadů (zákonný předpis EU, který ČR jako člen EU musí respektovat). Co tedy ze zbytkem, který nám zbude po důsledném třídění a recyklaci? I kdybychom dokázali vytrždit a vrátit do oběhu 50 % odpadů (a to nám ukládá plán, ovšem současná skutečnost je na úrovni cca 20 %), zbude nám určitá hromada, která někam musí jít...

Hlavně proto je připravován projekt EVO Opatovice (energetického využití odpadů). Zde by měl být zbytkový komunální projekt spalován, za přísných ekologických podmínek a posléze popílek využít

jako stavební materiál. Malá část popela bude muset být i nadále skládkována. Ale odpad, který půjde do spalovny, předá ještě energii na výrobu tepla a elektrické energie. Je to moderní způsob, který dnes funguje ve vyspělých státech EU.

Samozřejmě to není jediný způsob likvidace odpadů. Může být dál odpad skládkován, ale cena za ukládání bude narůstat a navíc se jedná o řešení, které bude postupně zakázáno. Ideální by bylo odpad vůbec nemít (jak nám radí někteří zelení odborníci), ovšem realita je taková, že v celém Pardubickém kraji končí na skládkách více jak 300 000 tun komunálního odpadu! Další využití je v některých zemích metodou MBU. Jedná se o třídění odpadu, jehož část je spalována (30 %) a zbytek kompostován a skládkován. I zde se nejedná o úplné řešení a faktem je, že v celé ČR není tento projekt v provozu.

Město Letohrad, dostalo společně s okolními městy nabídku na spoluúčast v projektu EVO Opatovice, jako člen komunální akciové společnosti. Jedná se o další možnost, kam vozit zbytek komunálního odpadu, po důsledném třídění a recyklaci. Cena za likvidaci by měla stoupat, ať budeme dál sládkovat, nebo vozit do spalovny. Teď jde o to, aby to bylo pro obce a následně pro občana přijatelné.

Co pro to, aby cena byla co nejmenší, každý z nás může udělat? Odpověď můžete nalézt v ekologických materiálech našich dětí, které už v rámci ekologické výchovy mají jasno. Třídí, třídí, kompostovat a do popelnice dávat co nejméně. K tomu musí být vylepšen i svoz odpadů na takové složky jako jsou nápojové kartony. Plasty sbírat již od občanů (třeba systémem barevných pytlů), ne jenom čekat co každý z nás zaveze do sběrného dvora. Těch

dalších nápadů je spousta, ale každý musí začít sám u sebe.

Zakončil bych názorem jednoho mého kamaráda, který říká, že bude dobře s odpady, až: „každý, kdo bude mít plastový obal

v ruce, ho neodhodí a to ne proto, že by dostal pokutu, ale proto, že bude přesvědčen, že škodí sám sobě“.

Petr Šilar, tč. radní Pardubického kraje zodpovědný za životní prostředí

Dostali jsme děkovný dopis...

Vážený pane Fiato,

dovolte mi, abych jménem Klubu autorů literatury faktu, kolektivního člena Obce spisovatelů, srdečně poděkoval za přiznání a podporu, kterou poskytlo Sdružení pro letohradsko jubilejnímu XX. setkání, spojenému s udělováním výročních literárních Cen E. E. Kischky za nejlepší díla daného žánru, vydaná v uplynulém roce.

Tato setkání jsou každoroční bilanci literární tvorby v žánru, který se dnes těší na knižním trhu rozhodujícímu zájmu čtenářů. Letošní setkání v Letohradě se díky nevšednímu pochopení vedoucích představitelů města a sponzorů zařadilo mezi nejvděčnější.

Jame rádi, že jsme mohli formou besed autorů se čtenáři, studenty a žáky místních a okolních škol alespoň nepatrnou částí zaplatit dobro, které bylo prokázáno nám jako spisovatelské organizaci, která si předsevzala propagaci a podněcování hodnotné české literatury faktu s uměleckými ambicemi v tradici velkých tvůrců tohoto stylu, jako byli E. E. Kischka a v novější době Miroslav Ivanov.

Vážený pane Fiato, přijímáte prosím ještě jednou naše upřímné poděkování za neocenitelnou podporu a dovolte nám doufat, že neshledáte bezpředmětným udržovat součinnost s našim klubem k prospěchu rozvoje české literatury i v budoucnu.

S upřímným pozdravem za výbor Klubu autorů literatury faktu

*Miroslav Kutera v.r.
tajemník KALF*

Převzato z Orlických novin

Hasiči slavili 130 let vzniku...

Letohradští hasiči oslavili v letošním roce 130. výročí zřízení „...dobrovolného hasičského spolku v Kyšperku dne 27. dubna 1875“.

Za uplynulých 130 let nejen ve sboru samotném, ale i v rámci Letohradu, prošlo mnoho událostí. Na některé budeme nejen my, ale i naši následovatelé vzpomínat s úsměvem, na některé, bohužel, s pohnutím a bolestí v srdci. Život je někdy těžký, ale stojí za to ho žít. Lidé mají výhodu, že na špatné věci rychleji zapomínají.

Protože se nám v letošním roce zároveň podařilo dokončit přístavbu hasičské zbrojnice, rozhodli jsme se uspořádat koncem června v rámci města a s podporou městského úřadu jednodenní oslavy. Jejich program nebyl zaměřen výhradně na hasiče a dal prostor i některým dalším zájmovým aktivitám, aby v rámci města představily svoji činnost. Akce tak mohla zaujmout širší spektrum občanů Letohradu.

Dopolední program byl naplněn ukázkami činnosti některých zájmových organizací v rámci města a okolí. Odpoledne ve 14 hodin byl slavnostní nástup zástupců deseti jednotek pozvaných hasičských sborů s krátkým projevem ke 130. výročí. V rámci oslav proběhlo i slavnostní otevření nové přístavby hasičské zbrojnice, která byla vybudována za přispění a podpory městského úřadu a významné podpory bývalého starosty města pana Petra Šilara. Po předání pamětních medailí zasloužilým členům následoval zábavný program s koncertem dechové hudby a večer s vy-

stoupením folkové skupiny. K vidění byly i ukázky hasičské dovednosti, výstroje a výzbroje a v neposlední řadě byly připraveny i populární soutěže v „netradičních“ disciplínách pro vybraná družstva hasičských sborů.

Přehled akcí, které tvořily program oslav:

Základní kynologická organizace Letohrad – ukázka výcviku psů.
Letečtí modeláři – výstavka a předvedení některých modelů ve vzduchu.
Auto modeláři - jízda modelů aut v terénu.
Spolek přátel vzduchoplavby.
Akční vystoupení skupiny historického šermu Lucrezia.
Česká beseda Lukavice – taneční vystoupení.
SDH Lišnice - ukázka historického cvičení hasičů se sekyrkami.
Seskok vojenských výsadkářů.
Koncert dechového orchestru AF BrassBand.
Ukázkové útoky družstva mladých hasičů a mužů.
Ukáзка činnosti a vybavení útvaru HZS Č. Třebová.

Po celý den bylo zajištěno občerstvení formou stánkového prodeje. Počasí nám vyšlo, takže až na podvečerní rychlou a osvěžující letní bouřku, jsme společně strávili příjemný den.

Pavel Černohous

Informační občasník vydává SDRUŽENÍ PRO LETOHRADSKO,

Buzulucká 521, 561 51 Letohrad

V případě jakýchkoli problémů se s důvěrou obraťte na zástupce našeho sdružení, kteří vám ochotně pomohou.

Kontakty na členy výboru SPL:

Předseda SPL Petr Fiala, e-mail: spl.predseda@letohradsko.cz

Místopředseda SPL Ing. Zdeněk Maixner, e-mail: spl.mistopredseda@letohradsko.cz

Jednatel SPL Ing. Petr Šilar, e-mail: spl.jednatel@letohradsko.cz

Hospodář SPL Ivan Kurtev, e-mail: spl.hospodar@letohradsko.cz

V zastupitelstvu města Letohradu jsou naši členové Martin Hatka, Miloš Bednář, Pavel Černohous, Petr Buryška, Pavla Skácelíková.

Aktuální témata trochu jinak

Zákon o obcích umožňuje občanům, aby správu na svém území svěřili na čtyři roky do rukou svých zástupců, kteří dostali ve volbách nejvíce hlasů a mají tedy největší důvěru voličů. Zákon nestanovuje minimální účast voličů ve volbách proto,

aby bylo možné sestavit příslušné orgány obce. Zákonodárce chtěl zřejmě předejít tomu, aby při malé účasti občanů nebylo ohroženo samotné fungování obce a správa veřejných věcí.

Pokud však v průběhu volebního období nejsou voliči spokojeni s tím, jak jsou veřejné věci spravovány, mohou například prostřednictvím petice vyžadovat konání obecního referenda. Konání obecního referenda se však řídí jinými zákony, než volby do zastupitelstva a vyžaduje podepsání petice minimálně 20% oprávněných voličů a pro platné rozhodnutí více než 50% oprávněných voličů. Je to prostě jinak, než ve volbách a pokud se to voliči nelíbí, nezbyvá, než aby se obrátil na svého poslance parlamentu a inicioval změnu zákonů. Naopak povinností členů zastupitelstva je, tak jak to slíbili, zákony České republiky dodržovat, byť se jim osobně nemusí líbit.

Sdružení pro Letohradsko vstupovalo do voleb s programem, jehož součástí byl i cíl koncepčního řešení školství, neboť s ohledem na klesající počty nově narozených dětí muselo být jasné každému, že se to dotkne provozu nejdříve mateřských a později základních škol. Zabránit tomu bylo možné zvýšením počtu dětí buď narozených nebo přistěhovaných. To se však snadno řekne, ale pokud nemají mladí lidé kde bydlet, nestaví se nové byty a není dostatek zajímavých pracovních příležitostí, výsledek je opačný. Je třeba se zamýšlet

nad odstraněním příčin tohoto jevu a podle toho konat.

Nešťastná diskuse kolem mateřské školy na Orlicích, ani referendum nepomohlo k novým bytům a přírůstku občanů Letohradu. Úplynul rok a dosud nebylo rozhodnuto jak smysluplně využít uvolněnou budovu. Přitom tzv. společenská objednávka je jasná, neboť desítky žadatelů o byt, hlavně z řad svobodných jsou toho dokladem. Bohužel osobně vím již o několika z nich, kteří svoji situaci vyřešili pořízením bytu v okolních městech. Proč ?

Chybí nám především malé startovací byty. Opakovaně proto navrhuje, aby objekt bývalé školky byl přestavěn na byty. Je několik forem a cest k tomu, jak to udělat. Mohou to být byty obecní, družstevní, nebo ve vlastnictví fyzických osob, mohou být financované se státní podporou, nebo bez ní. Zastupitelstvo však musí rozhodnout zodpovědně, ale i rychle a myslím, že by to šlo i bez referenda.

Jak to někteří novináři nazývají, ve skříni číhá ještě jeden kostlivec. Budova základní školy na Kunčicích. Zatím zde stojí proti sobě dva názory. Jeden říká, že je třeba zachovat provoz školy za každou cenu, bez ohledu na možnosti technického vybavení, zázemí, obsazení pedagogickými pracovníky všech možných aprobací a další možnosti využití, které dnes dětem stejného věku nabízejí mateřské budovy základních škol U Dvora a v Komenského ulici. Druhý názor říká, že by bylo výhodnější budovu uzavřít a děti přemístit do mateřské budovy U Dvora, bez ohledu na dopravní vzdálenosti, ale s úsporou finančních nákladů na provoz budovy, která by rovněž mohla posloužit jinému obecně prospěšnému účelu.

Zamysleme se však nad řešením třetím. Co takhle nejdříve zřídít místní dopravní spoj, který by děti z celého území od horních Kunčic, až k Vondrovu mlýnu svezl do základní školy v Komenského ulici a odpoledne rozvezl zase domů. Vzhledem

k probíhající a připravované bytové výstavbě na Kunčicích by to byl docela zajímavý počín, příznivě dopadající i na budoucí nové občanky obce. S akceptováním nové bytové výstavby na sídlišti U Dvora bychom dosáhli rovnoměrného vytížení obou základních škol.

A když už jsem se dotknul těchto živých témat, dovoluji si dodat, že i tato budova by byla vhodná k přestavbě na dům s malými startovacími byty, např. pro mladé manžele, nebo matky s dětmi. Na takový dům přestavěli nedávno sokolovnu v Záchlumí.

Ne každý si může dovolit koupit stavební parcelu a vystavět rodinný dům, nebo

si koupit na hypotéku byt do vlastnictví. Mnohá čísla jasně naznačují, že Letohrad musí jako jeden ze svých úkolů řešit i bydlení příjmově slabších obyvatel. Nebude-li tomu tak, pak to bude přece jen náznak toho, že zastupitelé dostatečně nenaslouchájí názorům svých voličů, respektive občanů.

Chtěl jsem tímto článkem ukázat na těsné souvislosti mezi řešením bydlení a péčí o mladé rodiny až po školství. Jediné dodržením přiměřené proporcionality rozvoje celého území obce budeme v příštích letech spokojenější.

Martin Hatka, člen zastupitelstva

Dřipravujeme besedy k aktuálním otázkám života ve městě

Vážení spoluobčané,

Sdružení pro Letohradsko připravuje v měsících únoru a březnu sérii čtyř besed s našimi spoluobčany (v Letohradě, na Orlici, na Kunčicích a v Červené), na kterých chceme otevřeně mluvit o problémech ve městě, o rozpočtu města a hlavně chceme slyšet vaše názory. Besed se zúčastní radní Pardubického kraje Petr Šilar, pokusíme se zabezpečit účast alespoň na dvou z plánovaných besed náměstka hejtmána Pardubického kraje Romana Línka, účastní budou současní zastupitelé za Sdružení pro Letohradsko a vedení tohoto sdružení.

Tématy besed jsou:

- 1) Jak Pardubický kraj ovlivňuje život v Letohradě*
- 2) Jak se vám žije v Letohradě, Letohradě – Orlici, Letohradě – Kunčicích, Letohradě – Červené*

Přesný termín a místo konání formou plakátů včas zveřejníme. Budeme velmi rádi, najdete-li si čas přijít diskutovat o problémech, které vás v našem městě provázejí. Pokusíme se společně tyto problémy pojmenovat a hledat možné formy náprav a jejich řešení.

Petr Fiala, předseda SPL

V roce 2008 si připomeneme 700 let

Třetí let ze Zbraslavské kroniky, kde se poprvé zmiňuje Kyšperk.

Asi to docela rychle uteče a za tři roky si připomeneme, že ve Zbraslavské kronice se uvádí poprvé 1308 existence hradu Kyšperk. Tak jako u řady jiných měst, nedochoval se ani v našem případě dokladující „založení“ města, proto se uplatňuje

skutečnost, že první údaj je jakýmsi prvním zápisem do historie a od toho se také odvíjí příslušná výročí.

V souvislosti s tímto výročím, na které se

mimo jiné chceme fádne připravit, počítáme se spoluprací s organizačními složkami města, všemi občanskými sdruženími a podnikateli. Kyšperk však byl jen jednou částí ze čtyř sloučených obcí, jejichž území dnes nazýváme Letohradem. Vytvořením nového územního celku se původní název vytratil a my se chceme mimo jiné podívat také na jeho vhodnou rehabilitaci. Kde stával hrad Kyšperk dnes málo kdo ví, neboť nám chybí nezbytná odborná regionální literatura faktu. Také toto bílé místo bychom rádi zaplnili.

Za účelem přípravy výročí 700 let naší existence rada města určila pracovní skupinu ve složení Martin Hatka, Mgr. Věra Sekotová, Mgr. Ivanka Špinlerová, Stanislav Adamec a Dagmar Tichá. Můžete se na nás obracet s náměty a informacemi k uvedenému tématu.

Martin Hatka

„Babička“ slavila 110 let

Na přelomu září a října vyvrcholily oslavy 110 let Základní školy Letohrad, Komenského 269, tzv. KOMENDY. Decentní oslavy spočívaly ve dni s otevřenou výukou. Tam přichází, hlavně rodiče, mohli nahlédnout a být začleněni do výuky. Kromě toho si návštěvníci mohli prohlédnout vernisáž žákovských prací. Pod vedením učitelů zde děti vystavovaly své práce z kroužku keramiky a výtvarné výchovy. Mimo jiné si každý zájemce mohl prohlédnout budovu, téměř veškerá zákoutí a nahlédnout do kronik školy od roku 1902. V rámci oslav se sešlo také na 80 bývalých učitelů ZŠ.

Snad se nám podařilo budovu předvést již z velké části zrekonstruovanou. Uskutečnila se rekonstrukce vodoinstalace, elektroinstalace, opravy a úpravy vnitřních prostor.

Samozřejmě udržování tak starého „organismu“ je náročná věc, hlavně finančně. My všichni, kterých se nás to bezprostředně

dotýká (zaměstnanci, žáci, snad i rodiče) doufáme v další náklonnost města, aby se nám podařilo v dohledné době uskutečnit tolik potřebné akce (oprava omítky se zachováním ozdobné římsy, další úpravy interiéru, budování odborných učeben... a vybudování aspoň malého, ale vlastního hřiště na pozemku školy).

Snad se nám bude dařit uskutečňování přeměn školství podle nového Školského zákona a budeme mít lepší a lepší podmínky pro tvorbu a zavádění nového školního vzdělávacího programu. To vše proto, aby ze školy vyšlo v budoucnu alespoň ještě tolik žáků, jako od jejího vzniku do dnešních dní.

Děkujeme všem příznivcům a těšíme se na další spolupráci.

Pavla Skácelíková, ředitelka školy

STŘEDISKO EKOLOGICKÉ VÝCHOVY RUDNÍK - JANOVICE

**děkujeme za podporu
státnímu podniku
LESY ČESKÉ REPUBLIKY**

ČESKÝ ZÁLESÁK ORLICKÉ HORY
Buzulucká 521
561 51 Letohrad
www.zalesak.letohradsko.cz
zalesak.soptik@tiscali.cz

www.letohradsko.cz